

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 23 marca 2020 r. – Finanzamt Kiel / Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH**

(Sprawa C-141/20)

(2020/C 222/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Finanzamt Kiel

Druga strona postępowania rewizyjnego: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 4 akapit drugi w związku z art. 21 ust. 1 lit. a) i art. 21 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwala on państwu członkowskiemu na to, by zamiast grupy podatkowej VAT (kręgu podmiotów) określić jako podatnika jej członka (podmiot nadrzędny)?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy można się w tym zakresie powołać na art. 4 ust. 4 akapit drugi w związku z art. 21 ust. 1 lit. a) i art. 21 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG?
- 3) Czy w ramach analizy, jaką należy przeprowadzić zgodnie z pkt 46 wyroku Trybunału Sprawiedliwości Larentia + Minerva⁽²⁾, żeby ustalić, czy przewidziany w § 2 ust. 2 pkt 2 zdanie pierwsze Umsatzsteuergesetz [ustawy o podatku obrotowym, Niemcy] wymóg włączenia pod względem finansowym stanowi dopuszczalny środek, który jest niezbędny i właściwy do osiągnięcia celów polegających na zapobieganiu nadużyciom podatkowym lub zwalczaniu oszustw podatkowych i unikania opodatkowania, powinno się przyjąć surowe, czy też liberalne kryterium oceny?
- 4) Czy art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 77/388/EWG należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwu członkowskiemu, aby w drodze typizacji uznawało daną osobę za niesamodzielną w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG, jeżeli jest ona pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym włączona do przedsiębiorstwa innego przedsiębiorcy (podmiotu nadrzędnego) w ten sposób, że podmiot nadrzędny może narzucać jej swoją wolę i poprzez to zapobiegać podejmowaniu przez nią odmiennych decyzji?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 16 lipca 2015 r. (C-108/14 i C-109/14, EU:C:2015:496).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Rotterdam
(Niderlandy) w dniu 24 marca 2020 r. – Stichting Rookpreventie Jeugd i in. / Staatssecretaris van
Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

(Sprawa C-160/20)

(2020/C 222/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Rotterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stichting Rookpreventie Jeugd i in.

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

przy udziale: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy opracowanie metody pomiarowej przewidzianej w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/40 ⁽¹⁾ na podstawie norm ISO, które nie są swobodnie dostępne, jest zgodne z art. 297 ust. 1 TFUE [i rozporządzeniem (UE) nr 216/2013 ⁽²⁾], a także leżącą u ich podstaw zasadą przejrzystości?
- 2) Czy normy ISO 4387, 10315, 8454 i 8243, do których odsyła art. 4 ust. 1 dyrektywy należy interpretować i stosować w ten sposób, że w ramach wykładni i stosowania art. 4 ust. 1 dyrektywy emisja substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla powinna być mierzona (i weryfikowana) nie tylko przy zastosowaniu przewidzianej tam metody, ale także że emisje te mogą lub muszą być mierzone (i weryfikowane) w inny sposób i z inną intensywnością?
- 3) a) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy jest sprzeczny z założeniami dyrektywy, jak również z art. 4 ust. 2 tej dyrektywy oraz art. 5 ust. 3 Ramowej konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu ze względu na to, że przemysł tytoniowy brał udział w tworzeniu norm ISO wymienionych w art. 4 ust. 1 dyrektywy?
b) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy jest sprzeczny jej założeniami, z art. 114 ust. 3 TFUE, z celem Ramowej konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu oraz z art. 24 i 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na to, że przewidziana w nim metoda pomiaru nie mierzy emisji papierosów filtrowych z uwzględnieniem ich przeznaczenia, ponieważ metoda ta nie uwzględnia efektu otworków wentylacyjnych w filtrach, które w przypadku użycia zgodnie z przeznaczeniem są w znacznej części zatykane ustami i palcami palącego?
- 4) a) Jaka alternatywna metoda pomiaru (i metoda weryfikacji) może lub musi być stosowana, jeżeli Trybunał:
 - udzieli na pytanie 1 odpowiedzi przeczącej?
 - udzieli na pytanie 2 odpowiedzi twierdzącej?
 - udzieli na pytanie 3a i/lub 3b odpowiedzi twierdzącej?b) Jeżeli Trybunał nie może udzielić odpowiedzi na pytanie 4a: czy w przypadku tymczasowego braku istnienia metody pomiaru występuje sytuacja, o której mowa art. 24 ust. 3 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz. U. 2014, L 127, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, Dz. U. 2013, L 69, s. 1.